

nataret, tandem in fluctibus reliquisse; Alexandrinorumque è fluctibus exceptum trophæo appendisse. Quota in gratiam victoris ficta? Plutarch. d. etiam altruit. Apud Pharum commissâ pugna (subdit) ab aggere in lembum desiluit, suisque pugnantis auxiliis tulit: multis verò Ægyptiorum navibus petitis, in mare seipsum coniecit, magnoque cum labore enatavit, lembo in quo fuerat, ab hostibus statim summerso. Ferunt, eum tum libellos multos manu alterâ tenuisse: eosque, tametsi & mergeretur & telis impeteretur, non dimisisse, verum una manu supra aquam extulisse, alterâ natasse.

16 Rex igitur è Cæsaris potestate hirtum multibus fugiens, novos delectus militum colligens, suos iuvavit, se opponens Cæsari, qui plures ex Asia, Judæaque jam habebat amicos, auxiliaque selectorum militum. Unde ad ostium Nili quod Africam respicit, commisso prælio, exercitum Regis Cæsar subvertit, castra diripuit. Plurimi Alexandrinorum se de vallo acervatim in fossam castrorum dejicientes, præcipitio perierunt: quorum cadaveribus fossâ repleta faciliorem reliquis fugam præbuit. Rex ipse è castris fugiens scaphâ exceptus, dum multitudo, nullâ habitâ Regis ratione in eandem se coniecit, navigio pondere demerso perit. Corpus ipsius impultu fluctuum limo obrutum, ad littus devolutum, inventum, indicio loricæ aureæ cognitum est. Cæsar autem eadem lorica Alexandriam in signum & fidem à se gestâ præmissâ, faciliè oppidanos omni spe amissâ ad deditionem compulit. Videbimus, 26. April. Ita Dio, lib. 42. Vaillant, d. in Ptolom. 12. & Tit. Liv. lib. 112.

17 Ex huiusmodi certaminibus gloria profectò nonnunquam victricis Romæ; sed maxima ruina republicæ literariæ incensa Alexandrinâ famosa ac singulari bibliothecâ. Dum Cæsar recessit à regia incursum Ægyptiorum, perveniens invalidus in portum Alexandrinum, naves, quæ ibi erant incendit. Fortè cum flamma longius evecta, proxima navalibus recta invasisset; cum bona urbis parte etiam nobilis illa quadringentorum, sive septingentorum millium librorum Ptolemæi Philadelphii bibliotheca, tum horrea (nonnulli cogitant, quæ sub pyramidibus à Josepho Patriarcha fuerunt extructa) in quibus frumenta publica recondita erant, simul conflagraverunt. Goltz. d. pag. 95. Jurè Briet. c. V. ann. 706. Hic (inquit) pugnatum est acriter incensa centum viginti Ægyptia naves: tum luculenta Ptolemæorum Bibliotheca, ingenti rei literariæ damno. Huius

Ptolem. Dionys. perit.

Flagrat Bibliotheca Alexandrina.

inestimabilis thesauri memoria fit apud Auctores supremi subfellij. Videbis Orosum lib. 6. cap. 18. & 20. Vaillant. d. in Ptolom. 2. Ammian. Marcellin. lib. 22. & Joseph. 12. Antig. cap. 2. & alios quos signavi 9. Febr. à n. 10. ubi de hac alijsque Bibliothecis copiosè egi.

18 Omnino absumptam arbitratur Majorolus Tom. 5. Colloq. 4. etiam olim Plutarch. in Cæsar. subdens: Exitium classtis coactus est Cæsar incendio emoliri, quod à navali grassatum magnam etiam bibliothecam absumpsit. Seneca de Animi tranquillit. cap. 9. Quadringenta millia librorum Alexandriæ arserunt: inquit. Ex hocinè bello dispositio facta, ut illam ingrederetur ceteri triumphans Cæsar (ut dicendum loc. cit.) postque ab Octaviano fuisset in Provinciam redacta Ægyptus, uti signavimus, 13. Januar. n. 4. Ægyptij à suis Mystis decepti sunt, dum experti Cæsare & Octavio gravissimam servitutem, sperantes gratissimam libertatem. Fertur enim apud Memphim in aurea columna Ægyptijs litteris scriptum: Tunc demùm Ægyptum liberam fore, cum in eam venissent Romani fasces, & prætexta Romanorum. Ita Trebell. Pollion. in Emilianio Imperator. Cui libet denique difficile videbitur, quomodo unico in anno tot à Cæsare gesta referantur, ut à Saliano, & Brietio loc. cit. & anno. Dubium solvit Goltz. in Fastis, pag. 179. dicens: Hic annus quindecim mensium fuit, in quo Cæsar tertium & Lepidus Cos.

19 Apud Arcades sacra Dominæ. K. Græc. Nil dicerem, ni apud Pausaniam invenissem, cui Dearum nomen generale singulariter concessum, nimirum Heræ, proprio nomine atque vulgari Persephonæ. Non enim ausus Homerus (ait idem, cap. 268.) nomen Heræ ad profanos prodere. Ibi lucus Heræ sacer, in quo cunctæ arbores ex una eademque radice: & supra lucum Neptuni Equestris, qui Heræ pater, statua & ara. In hoc loco Pana fistula canentem accolæ dicunt audire: hæcque de causâ ab Heræ per scalam, seu cochleam fit transitus ad delubrum Panos. Ibi etiam Diana ædes: æneum Deæ signum faces præfert. Hinc ad sacrum Dominæ septem aditus est. In porticu verò ad Dominæ sanum sunt Nymp hæ & Panes. Ante sanum aræ erectæ: Ceresi una, Dominæ altera, Deum Magnæ Matri tertia. Signa Ceresi & Heræ: folium in quo sedent, & item quod pedibus subjacet, scabellum, è solido & unico lapide sunt: nam neque vestes, nec extranea folij ornamenta ullo vel ferri vel glutinis coagmento compacta sunt; sed

Ægyptus in provinciam redacta.

Sacra Heræ sub Dominæ titulo.

Ejus lucus.

Simulacra Deorum.

Imago Dianæ.

sed uno prorsus omnia lapide constant. Neque verò hunc lapidem aliunde deportatum, sed somnij monitu, quo loco fodiendo tellurem aperuerant, inventum memorant. Ceres ipsa facem dextera præfert, lævam Heræ admovet. Hera sceptrum & vas, quod Cista dicitur, genibus sustinet, dextrâ cistæ adhibita. Assidet folio Diana, corvinâ pelle velata, ac pharetrâ pendente ab humeris; alterâ manu lampadem, dracones alterâ gestat. Adjacet canis, de venaticorum genere. Hæc sumptuosius ex Pausania d. cap. 267. Speciem hujus throni præmisimus & exposuimus, 26. Januar. n. 11. & simul mythologiam è Kirchero. Hera sumitur pro Fortuna, pro Junone ac pro Telure, ut Rhodigin. observat, lib. 2. cap. 3. & 17. cap. 18. Alia dicemus 29. Octobr. quò ei sacra dicata sub Heræ nomine Athenis; equidem inter Arcades sub Dominæ titulo.

20 Tam Ceres mater, quam Hera filia habebat speculum fatidicum: de hujus præstigijs diximus 28. Januar. n. 15. de illius dicemus, 3. Septembr. Heræ Dominæ sacra etiam fiebant inter Bœotos quotannis in fano insigni. Pausanias cap. 287. Cereri Eleusiniæ tribuit & inter Plataenses. Ceres Eleusiniæ Platais sacellum, & Leiti sepulchrum: unus hic ex omnibus Bœotorum Ducibus è bello Trojano domum rediit. Ibi etiam prope anem Arcefilai monumentum. Reportasse è Troja ejus ossa Leitam, dicunt. Idem cap. 313. Hic unus fuit è quinque Bœotorum Ducibus, qui ad Trojam cum quinquaginta navibus advenerunt. Homer. 2. Iliad. à v. 489. & Hygin. Fabul. 97. Filius Arcefilai fuit Lichas, cui etiam cum patre in Olympia dicata statua. Hic cum Lacedæmonijs ludorum aditus esset interdictus, Thebani populi nomine currum introduxit, victoremque aurigam sua manu ipsè teniâ reddimivit: at flagris cæsus, suæ temeritatis poenas Ædilibus luit. Refert etiam Pausan. cap. 178.

21 Hac in die ex Masculo Petr. Polo affirmat Athenienses victos à Syracusanis in Sicilia, amisso toto exercitu, Ducibus Niciâ at Demosthene; quorum expeditionem & exitum ad flumen Asinarum, susè refert Plutarch. in Nicias: qui non hoc diè (sed 24. Maj), quo celebrabantur apud Athenas Carneæ, vel 24. Carnij mensis, Atticis Metargimionis, id est Julij) astruit partam à Syracusanis victoriam. Alij asserunt contigisse 17. Julij. Utrobique referemus juxta AA. sententias.

22 Post diem septimum in quo totus

Ceres & Heræ Domine.

Que Dea Heræ?

Ceres Eleusiniæ.

Statua & cur Leiti?

Etiâ Arcefilai & Liche.

Athenienses vitti ad flumen Asinarum.

Xerxis exercitus per pontes transivit in Europam, ut vidimus die 18. Pythius (qui Persarum Regem magnificè in hospitium exceperat, & epulo ejus universas copias, offerens in expensas belli, quas sine numero possidebat divitias, ob cujus obsequia Hæspes, amicus, & cognatus Regis est appellatus; ut dictum die, 19. n. 29. & 5. Januar. 18.) dum post Hellepontem transitum Xerxem gaudibundum vidit, etsi somnio præcedenti nocte percussus, & aliquatenus peterritus; procedentem Regem fiducia amicitiae Xerxis & illi ob oblata munera (maximè cum dixisset, nihil illi haud concedendum) rogavit, ut ex quinque filiis qui secum advenit Græciam in militiam ducebat, saltem sibi unum in senectutis solatium relinqueret. Improbum tunc miserum Pythium appellans, dixit illi: Tu cum benefecisti, & alia ejusdem generis promissisti; non glorieris te supergressum esse Regem munificentia: postea verò quum ad impudentiora conversus es, non tu quidem pro merito, sed minora quam pro merito accipies. Subito, cum hæc respondisset, imperavit, ut maximum natu filiorum Pythij inventum discinderent medium, ejusque discissi dimidium ad dexteram via, & dimidium ad sinistram disponerent, & illac transiret exercitus. Herodot. lib. 7. n. 16. Ita instabilis gratia Regum.

23 Ultra gesta ob gratiam optatam, Xerxi promisit ampliora. Quota verò ille ipse portio fuit Pythij Pythij (ait Plin. lib. 33. cap. 10.) qui platanum auream, vitæque nobilem illam Dario Regi donavit (diximus, die 19. n. 29. & 15. Januar. n. 18.) Xerxis copias, hoc est, septies centena octoginta octo millia hominum excepit epulo, stipendium quinque mensium frumentumque pollicitus; ut è quinque liberis senectuti suæ delectu unus saltem concederetur? Computat expensas Budæus de Assè, lib. 5. educitque quolibet mense summam ad duos milliones; ita ut decem absumeret illis quinque mensibus. Suffragatur numero & historiæ Majorolus, Tom. 1. colloq. 19. Jurè Rhodigin. lib. 19. cap. 19. cum Pythius regiè erga Xerxem se gessisset; in vinum hunc (exclamat) exerta ramen barbari Regis barbara effertaque sevities: Accepimus hunc Pythium impari dolori, quo misere ob immanem filij necem à Xerxe conflabatur, cum paulo moliori animo foret (nec satis haberet roboris ad vindicias secundum libertatem; quando nemo potest invitus servire) in monumentum se coniecisse, quod ipse tumuli vertice excitaverat: atque inibi stebitæ, quod supererat vitæ complevisse; summumque illi

Xerxes Pythium in gratias venat.

lib. 7.

Quam divites Pythius?

Xerxis copie.

Pythius se vitium sepe.

die-

diebus singulis cocta cibaria uxore. Idem Alexander lib. 5. cap. 17. ac hic Tiraquell.

24 Meminit etiam turbulentia, insolentissime Seneca. Xerxes in ea imitatus est patrem qui plus sanguinolentiae excutus est cum filijs Ebaxi: Quanto Xerxes facilior, qui Pythio quinque filiorum patri, unius vocationem petenti, quem vellet, eligere permisit: deinde quem elegerat, in partes duas distractum ab utroque vno latere posuit; & hac victima lustravit exercitum. Habuit itaque Xerxes quem debuit exitum: victus & late longaeque fusus, ac stratum ubique ruinam suam cernens, inter suorum cadavera incessit. Hac barbara Regibus feritas in ira fuit. Ita lib. 3. de Ira, cap. 16. & 17. Ita enim ingratitude laevitiaque Regis attonitus, quasi fulmine percussus, solus vivere statuit, vel mori vitam decrevit. Quare (supposito articulo. Plutarch. de Virtut. mulier. n. ult. inquit) Pythes abjecto multorum ineptorum & stultorum more, mortem exhorruit; & vitam sensit acerbam. Cum raderet eum vita, nec satis animi haberet ad eam deponendam, essetque magnus in urbe agger, perque medium, flumen ferretur, quod appellabant Pythopolitem; in aggere monumentum extruit, flumenque ita avertit; ut fluens per aggerem, annis sepulchrum ablueret. His perfectis ipse in monumentum descendit. Imperio omni uxori & urbe demandata (de cuius ingenio diximus 5. Januar. n. 19. meminitque Coel. Rhodigin. d.) venit ei accedere: tantum ut cenam quotidie scapha impositam; quousque hac una cum intacta cena praeferretur sepulchrum: postque quasi mortuo ne amplius mitteret. Ita ille reliquam transegit vitam. Nocuit Pythium opulentia.

25 Memphis statua erecta Thuori. K. Aegypt. Kircher. in Oedip. Copr. Tom. 1. Synagm. 1. Dynast. 19. cap. 10. vocat Thulen, Regemque Aegypti facit, & successorem Prothei, ut vidimus, die 4. n. 20. At Herodot. lib. 2. n. 32. non Regem, sed Prothei praefectum in ostio Nili Canopico; quo tempore Paris cum Helena per mare errans ibi appulsus. Arbitror, etsi Herodotus d. & Manethon in Berosi supplement. haudquaquam nominet; mortuo Protheo in folium ejus Thulen assumptum fuisse. Alienigena fuit, qui copijs Africa subjugata in Aegyptum transijt. Kircher. d. Aegyptium facit, de illoque subdit: cum Aegyptum reverteretur, ingressus templum ingenti fastu, Oraculum sciscitatus his verbis: Dic Omnipotens, Veridice, Beate, qui caeli cursum temperas, quis ante me sibi omnia subjicere poterit, quis quis poterit post me? Respondit.

Modus.

Statua Thuori, seu Thule.

Ei fastoso datur ora- culum ut Numerus receret.

Ipsa Deus primum, dein juncto flamme Kirch. Verbum.

Hac tamen existunt simul omnia, & omnia in unum

Distinctum veniunt; cujus sine sine potestas.

Tu vero incertum vira pede dirige callem.

DIES XXV. MARTIJ.

1 Gradus 5. Arietis, in quo iuxta Plin. Aequinoctium verum. VIII. K. Ovid. posttridie. Pisces tergo emergunt, nix imbre mista cadit. Turbatio aeris. Aries matutino emergit à mari. Ptol. Nox & dies aequales. Bucelin. in K. prisc. Astron. Sub hoc cine horoscopo qui nati, magnarum civitatum erunt praesides, & iudices maximi, meritisque suae dignitatis omnibus praeponebantur ut iusti integri & sobrij. Patrum religionem maximam veneratione tuebantur, & omni praeconio bonitatis ornati morientur. Jul. Firmic. Planta in pretio: insitio fit, & coalescit. K. R. P. Duo viri, alter securi ligna scindens, alter dextra sceptrum gestans. Sph. Arab.

2 Hoc die ab Heriberto Rosveyd. in Notis ad Martyrolog. signat victoriam Michaelis. Notis ad Martyrolog. signat victoriam Michaelis contra draconem: immolationem Isaac (de qua n. 7.) & transitum Israelis per mare Rubrum. Egimus 21. die n. 6. At à multis signatur creatio hominis & lapsus: creatur ergo ejus corpus de luto terrae, restum & perfectum in aetate virili, cui à Domino illatum spiraculum vitae, anima nimirum rationalis, forma corporis, ad imaginem & similitudinem suam formata, decora intellectu, libera voluntate, ac memoria, variisque charismatibus; quae quidem etiam ornata fuit rectitudine, justitia scilicet originali, qua subderetur omnimodo Conditori, dominans sensibus, & cunctis membris ad nutum: collocaturque in paradiso, ut tum vigore originariae rectitudinis, tum esu arboris vitae in perpetuo mentis júbilo, & corporis valida sanitate felix viveret, ut post in meliora ascenderet; data duntaxat in signum subjectionis erga Conditorum, inhibitione (inter tot ligna suavissima palato) arboris scientiae boni & mali, ex cuius esu mors obvia, ac felicitas evanida, ut illicius uxoris contigit (quae hodie etiam ex ejus costa ac terra & aere circumstante formata, & in matrimonium conjuncta) quia cum in honore esset, non intellexit. Auditis reis, expedita acturam causam, &

Victoria Michaelis.

Creatio Adami.

Labitur.

& duo expulsus sunt à paradiso in hanc lachrymarum vallem; induti tunicis pelliceis. A Numine creatis, vel Angelorum ministerio confectis: quae relictæ Adamo, uti facerdoti, eisdemque usi sunt in sacrificijs reliqui Patriarchae ad Aaronem usque. A Rabbiniis multa nugamenta. Adi 21. Januar. n. 2. Sane ab illis sacerdotales vestes dicuntur, immo quod Eva fuit sacerdotissa. Baal-Turim in Genes. 3. 22. & plures alij apud Braun. 1. p. cap. 3. n. 8. & cap. 4. à n. 4. Ex animalibus ab Adamo Numini mactatis fuisse pelles, asserit idem. At quando sacrificium? Claudius ex quo peccatum (in signum occlusionis caeli, id est, visionis gloriae) voluptatis hortus, flammâ vallatus (ut ait Moyses Barcephas) & ante ostium collocato spiritu superiore cum flammeo gladio versatili. Genes. 2. & 3. Non denuo creati in corpore distincto ab illo, quo exierunt exules, ut delirarent Gnostici, dicentes (uti observat Irenaeus, 1. Adversus Heres. cap. 34.) Adam & Evam prius quidem habuisse leviam & clara, & veluti spiritalia corpora; quemadmodum & plasmati sunt: venientes autem huc, demulasse in obscurius, pinguis, & pigris. Vide hic Fevardent. Corpus Adami à R. Maimonid. in Beth Habebchira, cap. 1. Halach. 11. dicitur creatum in loco, quò postea templum aedificatum: qua de causa exiens de Paradiso, ibi erexit altare. Idem Rabb. Eliezer in Pirke, cap. 31. Mirum, potius ludicrum, quod dicitur in Jemara ad codicem Schabath. pag. 28. ubi: Bos quem obtulit Adam primum, cornu habuit unicum in fronte. Expulsus Adamum cum uxore autumat Adrichom. in campum Damascenum, ubi creatus: in Juda, n. 90. & alij ibid. Galdin. libell. de Appellationib. Nili, ex Joseph Eltriphali asserit, tunc Deum tradidisse Adamo 29. volumina, & cum eis pervenisse in terram Aegypti. Papae doctor!

3 Hinc Aegyptij dicti Chusij (delirat R. Moses Aegyptius, vulgò Rambam, vel Maimoni lib. 3. in More nebuchin, cap. 19. dicunt, quòd Adam primò natus est ex masculo & femina, sicut ceteri: & honorabant eum valde; quoniam è Luna egressus, Propheta & Apostolus Luna fuit; & quòd prae-dicavit Gentibus, ut servirent Luna, & quòd composuissent libros de cultu terrae. Narraverunt etiam de Adam; quòd quando egressus est de Luna, & de climate vicino India ad clima Babylonis profecturus, multa mirabilia secum tulit: scilicet, arborem auri, quae crescebat cum ramis & folijs, & arborem lapidum, & folia cujusdam arboris viridis, quae non comburebatur ab

Fabula Rabinorum.

Deliria.

Arbores Adami.

igne: & dixerunt, quòd sub ipsius arboris umbra decem millia hominum cominebantur, & altitudo arboris ipsius ad similitudinem stature humanae. Arvulis etiam secum duo folia, quorum utrumque duos homines cooperiebat. Vid. Tom. 6. T. 1. n. 15. & Kircher. de Origin. Idololat. cap. 1.

4 Chorum delirantium efformant Rabbini. Talmud tract. Sanedrin, fabulatur distributionem horarum in hoc die infelicitate ac felicitate celeberrimo. Hora prima (dicitur) ab ortu nempe Solis Deus collegit pulverem ejus: hora secunda, facta est massa corporis: hora tertia, excelsa sunt membra ejus: quarta, infusus est spiritus in eum: quinta, stetit supra pedes suos: sexta, seu in meridie, impositi rebus nomina: septima, conjuncta est ei Eva: octava: ascenderunt ipsi duo ad lectum; & descenderunt quatuor: nona, prohibitus est edere de ligno scientiae: decima, data sunt ei alia praecpta: undecima, significavit mensam: duodecima: ad occasum Solis praevaticatus est Adam. Ambiguam, an magis blasphemum, quam deliri, vel fanatici.

5 Josephus 1. Antiq. cap. 2. vocem rationalem dat serpenti sicut nonnulli asserunt erectum ante Adami praevagationem processisse) ideoque illi Deus iratus ob munitiam, vocem ademit. At quia parva haec ne vita Maimonidi, ubi supr. lib. 2. cap. 31. infit: Coluber, seu serpens ille qui Evam decepti formam cameli erat, super quem sedet Samael, quòd nomen praecise de diabolo dicitur. Ipse inbibere voluit Abraham, ne immolaret filium suum, & Isaac ne obediret patri suo. Creator vero ridebat de camelo & equite ejus. Expulsus Adamus è paradiso, quem vallabat oceanus, pedes cum esset gigas & maximus gigantum pervenit in nostrum orbem; ex cerebro Moïsi Barcephas de Paradiso, cujus cogitationem secutus est Joann. Lucidus 1. de Einendat. tempor. cap. 4. ex illo Josue, 14. 15. Adam maximus ibi inter Enacim (id est, gigantes: Numer. 13. 34.) situs est. Astruitur ex spelunca & lecti faxeis utriusque conjugis juxta Hebron longitudine 30. pedum: uti dicemus, 5. April. ex Adrich. in Juda, n. 7. Bernard. Bridenbach. Hieronym. in Math. 27. Refutat Perer. lib. 4. in Genes. quaest. 3. n. 99. Mirum, quòd dicit Rabb. Jojades, in valle Hebron, ubi fixa Adami & Evae exulum vestigia, nunquam viridis herba. Diximus, Tom. 6. T. 1. n. 48. At ridiculum, quòd somniat R. Eliezer in Capiulis Patrum, asseverans, Tunicas illis datas à Deo, confectas fuisse ex pelle Serpentis. Jocosè Nostrates: Eueron de la piel

Dist. Unitio Rabbiniua temporis in creatioe Adami.

Serpens an vocalis?

An Adamus gigas?

Vestigia ejus & uxoris in valle Hebron?